

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-ora 6 cr. a treia-ora 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Măcelarilor nr. 21.

Se prenumără și la poste și la librării.

În România:

la dnul Carol Schulder în București, strada Labirint nr. 4.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Tot mai aproape...

(c) Legile bisericești se apropie mereu, mereu de viața noastră.

Vie!

Ele se vor duce, precum au venit, deoarece mulți dușmani au, care azi se supun lor pentru că ele sunt legi sancționate de Maiestatea Sa, dar care vor lucra ca ele să fie modificate ori revocate.

Nici nu ne este permis să privim aceste legi drept fapte vecinice; nimic din ce e omenesc nu poate fi privit ca imutabil, toate se schimbă; și se vor schimba și — legile acestea.

Această firmă speranță ni-o întărește mai ales faptul, că originea lor nu este curată. Au spus-o de atâtea ori înșiși politicienii și presa maghiară, încât a o repeți ar fi aproape de prios.

Totuși obiectul este atât de important, încât el de sigur merită să fie susținut mereu la suprafața discuțiilor; și ori-ce păreri venite de sfere serioase asupra lor, merită să fie înregistrate.

O voce de interes — căci ea reflectează păreri din cercuri superioare berlineze — este următoarea din „Allgemeine Zeitung” dela 2 Septembrie, care privește originea legilor și intențiile politice, care le-au produs.

„Allgemeine Zeitung” scrie:

„În tot cazul este foarte interesant spectacolul, de a vedea, cum Ungaria face din această chestiune motiv de ceartă și nu se sfiește de un conflict cu Coroana pentru niște lucruri, pe cari nimeni nu coutează să le atingă în țeara-mamă Austria. Cisleithania își păstrează deocamdată foarte liniștit legile canonice privitoare la legislatura matrimonială, fără-ca partidul liberal să protesteze, pe când în Ungaria același partid liberal — pentru un popor cu mult mai puțin desvoltat — aruncă dela sine legea canonică matrimonială. În repeșite rânduri, „Allg. Ztg.” a atras atențiunea asupra acestui lucru delicat. Și de fapt este greu să te alături la părerea, că punerea pe tapet a chestiunii acesteia ar fi avut baze obiective. Partidului liberal cu drept cuvânt i-se poate face imputarea, că a mînat apă pe moara grandomaniei maghiare și că a căutat se facă din căsătoria civilă un fel de probă a puterii lor față de Coroană. E posibil, nu-i sigur, că în acest joc va câștiga și va face pe Regele mat. De-i succede aceasta, atunci jocul a fost neburnesc și criminal: căci el va fi începutul sfîrșitului, el va iniția disoluțiunea monarhiei austro-ungare, ear' pe maghiarimea, care acum se bucură din belșug de toate

libertățile, ear' pe naționalitățile din Ungaria le calcă fără de considerare în picioare, o va face matură — pentru sclăvia rusească.”

Faptul, că în toată campania parlamentară partidul kossuthist a fost fidelul ortac al celui liberal, a fost forma externă a legăturilor interne ducătoare spre același scop.

Perspectiva, pe care „Allgemeine Zeitung” o deschide până la — „sclăvia rusească”, ni-se pare însă prea sinistă și prea pripită. Faptul, că ea străfulgeră totuși pe ici-colo, trebuie să ne aducă aminte, că probabil mai grele vremuri pot veni și că va fi atunci de lipsă să resuscităm cu putere acel sentiment, pe care Alexandri l-a exprimat în „Sentinela română”; vie „potop-potop cu toții”, noi să stăm tari!

Dar' cum am zis, nouă ni-se pare că rezolvarea finală va fi cu totul alta și că încet și sigur se va îndruma o desvoltare pacinică spre constelațiuni, pe care mai supărat va fi — Francisc Kossuth.

Intrucât legile bisericești au un rol important în aceste conflicte, ele vor căde odată jertfă modificărilor făcute în același mod legal, care le-a produs și pe ele.

Un simptom de origine românească ni-se pare că merită a fi considerat din acest punct de vedere, al reformei pe cale parlamentară și în sens invers liberalismului. Acest simptom îl găsim într'un articol al „Unirei”, care, între altele, scrie sub titlul „Conferența episcopescă” și următoarele:

„Puteam ei (episcopii catolici), să deneghe supunerea la legile sancționate de Maiestatea Sa? — Aceasta ar fi fost o răsvrătire împotriva ordinii de stat, răsvrătire ale cărei urmări ar fi fost neprevăzute, abstrăgînd dela faptul, că o asemenea răsvrătire este în contra principiilor de drept public, pe cari le profesază biserica catolică. Ce le rămănea deci de făcut? Nu le rămănea altceva decît să iee măsuri, ca legile religioase să nu aducă pagubă și stricăciune binelui spiritual al credincioșilor. Scopul acesta îl urmăresc pastorelele comune. Și noi nu ne îndoiim, că dacă clerul și poporul va asculta de vocea păstorilor sei, vor și lipsi pagubele acele spirituale, pe cari altminterlea din firea lor chemate sînt legile cele nouă, ca să le producă. Repetăm deci, că noi între impregiurările actuale sîntem mulțumiți cu decisiunea corului episcopesc.

„Altă chestiune e, dacă e vorbă, că oare bine e, că au ajuns lucrurile până aici? Noi nu hesitam a o spune, că vina pentru impregiurările actuale în mare parte o are corul episcopesc. Averiile colosale, de cari dispun episcopii ungari, erau

o armă atât de puternică, prin care s'ar fi putut împedea fără nici o forțare formarea unei majorități parlamentare, cum a fost majoritatea, care a adus la învingere legile actuale bisericești. Însă episcopii de asta nu s'au îngrijit. Ei au folosit venitele lor spre alte scopuri, — ce e drept în cele mai multe cazuri foarte nobile — ear' nu spre scopul, ce pururea trebuie să fie principal, ca să asigure guvernarea în spirit creștinesc a nefericitei noastre patrii. Dar' aceste sînt recriminațiuni zădarnice. Acum e bine și cît s'a făcut.

„Ear' de aici încolo va fi chemarea episcopatului, să transformeze acum cel puțin parlamentul astfel, încât să fie stearsă și memoria acestor legi, pe cari astăzi numai a le deplănge ne este iertat.”

Dacă aceste șire sînt inspirate, atunci ne putem bucura, că episcopatul maghiar va pune lupta mai cu zel pe acel teren, pe care trebuie pus: reînă-nătoșarea părții maghiare a țării și lămurirea ei deplină asupra prăpastiilor, pe care o duc liberalii, apoyaștii și kossuthiștii; un succes al acestei lupte ar fi pentru patrie un merit epocal și o abatere dela hazardul politic, pe care azi calcă nația și guvernul maghiar.

Dela temniți. Privitor la soarta martirilor nostri din Vaț și Seghedin primim dela un amic al foi noastre următoarele:

„Deși prin „Budapesti Hirlap” s'a desmîntit știrea, că iubiții nostri martiri ar fi rău tratați, pot să vă confirm cele scrise în „Tribuna” privitoare la această chestiune.

„Am fost în 5 Sept. în Vaț, ear' la 6 Sept. în Seghedin. Întrare nu se mai permite însă nimerui la temniță, așa că martirii abia pot să vadă doar' pe soțiile și copiii lor. Încolo nici rudeniilor de aproape nu li-se permite intrarea. Cât despre temnița nouă, în care sînt așezați martirii din Vaț, dacă guvernul este atât de sigur, că tratează uman cu deținuții politici, cuteze a numi o anchetă de ziariști și medici, ear' dacă aceștia vor opina, că nu e primejduită sănătatea celor-ca cu anii sînt ținuti între zidurile mușcăte, noi Români vom înceta cu strigătul de alarmă.

„Până atunci însă e datoria noastră să atragem atenția lumii civilizate asupra neumanismului din temnițele ungurești. R.

Alexandru Wekerle — în București. Cetim în „Pester Lloyd”-ul de Duminică următoarele:

S'a făcut propunerea aceea, pe care a motivat-o Bogdan-Duică, într'un cuvînt mai lung, în care a zis, că propunerea are de scop să îndrume așa zicînd o mai sănătoasă „politică financiară” în „Asociațiune”. De-atîtea-ori despărțimintele au lipsă de câte-o sumă de parale, pe care central — nu o da! Să 'și-o ia deci ele și să vedem nu va fi așa mai bine; nu va fi mai cu succes propaganda pentru a 'stringa' aderenți și membrii în despărțiminte când oamenii vor vedea și la fața locului folosul contribuțiilor lor? Și dacă în noul statut s'a primit la §. 38 o lungă serie (șapte puncte) de îndatoriri costisitoare pentru despărțiminte, să nu le pui la dispoziție parale, ca să și poată lucra? Trebuie să le lași deci și o parte din taxe, se dispună despărțimintele cum vor ști ele mai bine. Și mai departe, se cerea și se vor cere 40% din taxe pentru-ca despărțimintele să știe pozitiv de cât va dispune de regulă și cât poate cheltui, ear' central asemenea se știe că va pierde în urma unui astfel de aranjament și cât va trebui să economisească în alte părți.

De pildă. La Abrud este o școală, pentru care reuineaua femeilor cere un ajutor. De sigur dela centru nu o să-l capete. Dacă din taxele membrilor despărțimintelui Abrud s'ar lua 40%, ele ar face o sumă suficientă pentru ca școala să fie ajutată și acei băbați care, fiind în loc, știu să aprecieze mai corect

După-cum i-se anunță lui „Kol. Ért.” mai multe foi din București au adus știrea, că fostul premier ungar are de gând să iee parte la festivitățile arangiate cu ocaziunea inaugurării podului peste Dunăre dela Cernavodă. În călătoria sa va trece prin București pentru a se sfătui cu cercurile conducătoare de acolo asupra îmbunătățirilor raporturilor dintre Români și Unguri.”

Sîntem curioși să vedem confirmată această știre.

Al treilea proces contra lui „Národní Noviny”. Sub acest titlu scrie organul Slovacilor următoarele șire:

„La 31 August a primit dl Ambros Pietor, redactorul-șef al foi noastre, dela judele instructor din Budapesta în afacerile de presă, prin mijlocirea judecătorei cercuale de aici, o hîrtie, prin care e provocat ca în decurs de 3 zile să-i comunice numele și locuința autorului, precum și manuscrisul articolului: „Banditism politic”, apărut în „Národní Noviny” dela 21 Maiu n. Procurorul suprem din Budapesta vede în articolul citat: „delictul de calumniare prin publicitate a guvernului reg. ung.”, și cere pedepsirea autorului.”

† Archiducele Ladislau.

Fiul Archiducelui Iosif, tînărul locotenent dela regimentul 37 de infanterie, Archiducele Ladislau, a căzut jertfă unei nenorocite întîmplări — după-cum știu deja cetitorii nostri — cu prilegiul unei vînătoare.

Pușca din mână, descărcată pe neobservate într'un nefericit moment, l-a rănit la un picior, ear' rana i-a stîns — mai tîrziu — viața.

În 6 Septembrie, înainte de amiază, la orele 10 și 47 minute, a bătut ultima-ora înima tînărului Archiduce, atât de mult iubit în sinul familiei sale. În acest moment s'a sîvîrșit încă o tragedie dureroasă, care în timpii din urmă atât de mult încearcă familia noastră domnitoare. Regretul și doliul în fața durerii familiei domnitoare — e simțit de toți fiii leali ai dinastiei.

Despre ultimele ore și moartea Archiducelui, cetim în foile ungurești următoarele:

Starea îngrijitoare a sănătății Archiducelui nu era știută numai de cei mai intimi, de medici și de membrii familiei. Catastrofa se putea prevedea îndată după o operație. Iminență a devenit însă numai Joi dimineața, când profesorul Janny a desfăcut (la orele 7) legătura de pe rana archiducelui. Atunci a putut să constate, că numai cîteva ore poate să

nevoile lor culturale, ar da repede ajutorul ce-l pot da.

Și așa și pe-alte. Exemple instructive am putea scoate din chiar protocoalele comitetului, pe care le-am cetit și din acest punct de vedere. Dar' numai calculînd cu cifre sigure (taxele) se poate îndruma o schimbare în acest sens și pentru aceea propunătorii nu au renunțat la propunerea lor.

Ei au amînat-o! De ce?

În comisie li-s'a zis susținătorilor acestei propuneri, că se va face multă risipă în bani cu acest chip de a împărți taxele. Nu-i de a crede însă, deoarece nu putem presupune, că în despărțiminte se lucră neonest. Și dacă totuși s'ar lucra așa? Destituim... Nu s'a adus nici un motiv serios în contra acestei propuneri „superflue”; din contra s'a zis în adunarea generală, că ea va fi considerată la facerea unui regulament și — atunci tînerimea cea „imodestă” a zis: Ar fi neconvincînd să ne îndoiim, că dacă în adunarea generală un membru marcant al comitetului (și presumpțivul autor al regulamentului promis) promite considerarea ei, noi să nu admitem, că-i și „siacără” promisiunea; renunțăm la votarea pentru admiterea în statut sub condiția, că statutul să rămîne în acest §. 7 imperfect, cum este, pentru-ca la votarea regulamentului să putem eventual susține din nou această propunere.

mai trăească. I-a și spus imediat Archiducesei Clotilda, mama Archiducelui, care a dispus între cele mai mari dureri sufletești — ca părintele ordului Iesuit, Schäffer, să vină imediat la bolnav și să-l spovedească. Archiducele Iosif, tatăl bolnavului, și Archiducesa Clotilda și fiul ei Iosif August, au stat de-oparte. Îndată după aceasta 'și-a perdut conștiința de sine și la orele 10 și 47 minute 'și-a dat sufletul. Într'acest moment orologiul de pe perete a fost oprit...

Durerea părinților este de nedescris, deoarece tînărul Archiduce era cel mai iubit fiu al părinților sei.

Înmormîntarea se va face Mercuri d. a. în Budapesta, cu mari ceremonii, pentru care Maiestatea Sa Monarhul a dat voie să se facă cele mai mari pregătiri. La înmormîntare vor participa aproape toți membrii familiei domnitoare și o mulțime de dignitari dela curte, militari și civili.

După vestea morții tînărului Archiduce, Maiestatea Sa Monarhul a trimis Archiducelui Iosif o telegramă de condolență, de care au mai sosit o mulțime.

Bánffy — în Șimleu.

Șimleul-Silvaniei, 5 Sept. n. 1895.

Ziua, când Bánffy Dezső, actualul ministru-președinte al Ungariei și deputat al cercului Șimleului, va veni ca să-și facă darea de seamă înaintea alegătorilor sei, este definitiv hotărât pe 10 l. c. Slujbași mare-lui stăpîn fac tot posibilul, ca Bánffy să fie primit cu mare pompă și mult alaiu. Ba între marile lor pregătiri li-a mai rămas timp să cugețe și la aceea, că ziua aceasta — „de mare însemnătate pentru statul ungar” — să cadă pe o zi de sîrbătoare a noastră (Taiera capului Sf. Ioan). La alegerea acestei zile i-a constrîns experiența din trecut; căci știut este, că acum sînt doi ani, când a mai umblat Bánffy prin Șimleu, nici un suflet de Român nu s'a arătat pe stradele Șimleului (aceasta au mărturisit-o înșiși ziariștii maghiari veniți atunci cu el.) Acuma fiindcă este zi de sîrbătoare, arangiatorii festivităților au mare speranță, că Excelența Sa va vedea și cîteva opinci, ca astfel sateliții, cari vor fi în societatea lui, să poată duce vestea în lumea largă, că și Românii s'au prezentat înaintea lui Bánffy pentru de a-l saluta.

Că adevăr va fi sau de astă-dată se vor înșela amar — vom vedea atunci, — de astă-dată voesc numai a vă raporta despre cele întîmplătoare până aci.

La știrea, că Bánffy vine, un Jidov boțezat, Zobel Lipót, i-a conchemat într'o conferență pe toți alegătorii cercului — fără deosebire de partid — ca să decidă asupra modului primirii lui Bánffy.

Care va să zică nu-i încă nimic perdit, ci numai amînat; și mai ales nu-i „superfluu”...

Mai ales despărțimintele nu-i vor fi recunoscătoare „Gazetei”, că ea desconsideră o propunere menită să le facă posibilă împlinirea datoriilor ce le vor avea în puterea noului statut.

Despărțimintele au din contră cel mai serios motiv să se ocupe și ele cu această propunere și să comunice comitetului central părerile lor; ele nu pot fi decît favorabile acestei propuneri; ear' dacă vor fi și nefavorabile — va trebui să dăm laudă Domnului că se găsesc și astfel de despărțiminte care există pe teritorii ce nu au lipsă de ajutorul lor! Dar' și atunci regula trebuie făcută pentru cele ce au nevoie...

Nu pot cere „Gazetei” să cultive idei, care nu sînt ale ei ori nu sînt și ale ei. Dar' aici era vorba de un interes general, care merita cel puțin atenția unui raport exact despre discuția asupra lui. De ce nu l-a făcut exact și „Gazeta”? Este într'adevăr „superfluu” a cerceta această chestie, care nu are nici o importanță obiectivă.

D.

FOIȚA „TRIBUNEI”

Dela „adunarea generală” din Blaj.

(Impresii și judecăți).

VI.

Nostimă și pricinuitoare de multă ilaritate este mulțimea de cuvinte ce se revarsă din pene, care tocmai pe tineri li combat, fără spirit — care nu-i obligat — și fără argumente — ca chestie esențială foarte vrednică de atențiune și regrete.

„Gazeta Transilvaniei” a mai pîit-o! Odată mai mult ce — are a face?! Dar', în medias res.

La Blaj s'a făcut următoarea propunere:

„Despărțimintele pot dispune de 40% din venitele după taxele plătite de membrii lor; ele sînt datoare a raporta comitetului central asupra modului, cum s'au folosit aceste venituri.”

„Gazeta” raportează despre această propunere în următorul chip:

„Partea întâia a propunerii, privitoare la cele 40% din taxele membrilor, cerute pentru despărțiminte, după modificările cuprinse în § 7 al noului proiect de statute se constată a fi de prios. Celelalte

părți ale propunerii s'au primit în acel înțeles, ca să se predee comitetului pentru a se conforma lor pe cît se va putea.”

După modificările cuprinse în §. 7 al noului proiect de statute se constată a fi de prios!

§. 7. din noul proiect sună așa:

„Din sumele plătite de membrii fondatori și pe viață, precum și din 20% a taxelor membrilor ordinari se formează fondul general.

„Din venitele acestui fond 20% se capitalizează, ear' 80% se pot folosi pentru acoperirea trebuințelor curente ale „Asociațiunii”.

„Acest fond se poate investi și în realități.”

Acest §. 7 s'a votat așa precum s'a tipărit aici, deși el nu-i lămurit, nu-i clar precum s'a și spus în adunarea generală; în el nu se spune adecă ce se face cu cele 80% din taxele membrilor ordinari, care nu se pun la „fondul general”, în care vor intra cele 20% din taxe; nu s'a spus, dar' s'a presupus că tot restul de 80% merge dela despărțimintele cărora nu le rămăne nimic din taxe — la centru, tot la centru.

Întrebarea era acum: să se facă de-a aici în statut nu adaos dispunînd că din restul de 80% numai o parte se merge la centru ori să nu se facă?

Dintre Români — după cât știm noi — la această conferință, singur notarul din Hidig, S. Badesu alias Băgy Samu a participat.

Alegătorii întruniți au ales apoi un comitet constând din 46 bărbați, cari vor stați programul festivităților. Intre acești 46 bărbați aflăm și 3 notari și 1 subnotar de Români, cari ca slujbași publici de frica fîșolăbirului s'au angajat să dea mână de ajutor arangiatorilor. Afară de acești 4 notari — dintre cari 2 nici nu au fost prezenți la conferință, prin urmare au intrat în comitet la poruncă mai înaltă — aflăm și pe un alt Român, despre care cu cea mai deplină siguranță știm, că nici n'a fost la conferință și nici că știe ceva despre alegerea lui în acel comitet; chiar din acest motiv îl retăcem numele și așteptăm ca să pretindă ștergerea numelui său din lista acelui comitet.

De-odată cu Bánffy vor sosi aici și mai mulți deputați guvernamentali, precum și o mulțime de ziariști, căci se așteaptă dela Bánffy declarațiuni de mare (!) însemnătate politică.

Ordul în care vor decurge festivitățile primirii nu este necesar să vi-l amintesc. Singur atâtea vești notifice, că între corporațiunile cari vor merge înaintea lui Bánffy ca să-i facă complimente, la locul 2, este pusă „representanța bisericii gr.-cat. române”.

Acest punct este o adevărată „socoală fără birtaș”, deoarece-știm cu siguranță, că Români nici la un cas nu se vor prezenta înaintea lui Bánffy, ba dacă se va adevăra faima răspândită despre biserica rom.-cat., despre care se afirmă cu siguranță, că deasemenea nu va merge înaintea lui Bánffy, atunci cele dintâi 2 puncte din program sînt cu deservire cazute, rămânând astfel Bánffy numai cu complimentele bisericii reformate și a celei israelite.

În Șimleu sînt mulți rom.-cat. și acestia cu protopopul în frunte, fac mare propagandă, că pentru Bánffy nici trăsurile se nu 'și-le dea nimenea.

Încât se ține de ținuta Românilor din Șimleu și giur, așa credem, că aceea și de astă-dată va fi demnă de trecutul acestor Români și conducătorii lor. De altcum s'au făcut pregătiri, ca Românii din giur să fie reținuți pe la ale lor, ear' cei din Șimleu asemenea.

Ear' Szabó János dela Gherla.

Excelența Sa dl episcop dela Oradea-mare, Mihail Pavel, a edificat o biserică pompoasă în comuna Slatina cu vre-o 30.000 fl. Biserica este gata în toată regula și terminul consacării a fost pus pe ziua de 27 August n. (S-ta Maria-mare); însă fiindcă comuna Slatina din nefericire aparține diecesei de Gherla, Excelența Sa dl episcop Pavel a scris colegului său (dar' numai în titlu) o epistolă frumoasă în care-l roagă, că deoarece-protopopul Slatina este situat în diecesa sa, să binevoască a merge pe ziua de 27 August acolo, ca apoi împreună, consacrandu-o să o dea sîntei sale destinațiuni.

La această scrisoare, episcopul Szabó n'a răspuns nimic Excelenței Sale Pavel, ci a trimis o ordinațiune vicarului din Marmăria, Tit Bud, ca să meargă și să stăpînească noul edificiu, încheiînd (epistola adresată vicarului Bud), cu următoarele cuvinte: „de altcum exigentele morale și religioase n'au pretins edificarea acelei biserici”. Acestea venindu-i la cunoștință episcopului Pavel, a suspinat adînc și a poruncit ca biserica din Slatina să rămână deocamdată neconsacrată.

Și totuși un om ca Szabó se mai numește păstor sufleteș?

Cronica politică.

(Chestia armeană). Din Constantinopol se telegrafează cu data de 5 Septembrie, că marele vizir a exprimat într'un interview speranța unei soluțiuni grabnice și favorabile a chestiei din Armenia, în urma atitudinii foarte împaciuitoare a Porții în timpul ultimelor negocieri.

Comisiunea ministerială a propus aplicarea generală a reformelor și această propunere a fost agreată de Sultan.

Dar' actualmente nu există intențiunea de a publica în mod solemn prin mijlocul unui decret imperial, căci legile existente conțin deja reformele în chestiune; nu poate fi vorba acum decît de aplicarea lor eficace, pentru ale căror îmbunătățiri se dau silințe.

În ceea-ce privește Bulgaria, speră, că măsurile luate de guvernul acestei țări

(Cancelarul Germaniei în Rusia). Din Petersburg se scrie: Știrea, că prințul de Hohenlohe a sosit aci, este falsă. Prințul este așteptat la 10 Septembrie.

(Din Turcia). Se depeșează din Constantinopol: Poarta a declarat, că primește numirea dlui Pausa, agent diplomatic italian la Cairo, ca ambasador la Constantinopol.

Știrea din Odessa, publicată de un ziar din Londra vorbind de procedările oribile la Van și la Muș care ar avea de scop să exterminaze pe Armeni prin foamete, este o curată născocire tendențioasă.

Știrea din Tiflis, publicată de un ziar berlinez, care zice că 15.000 soldați comandați de Zeki-pașa ar fi distrus satul Kemach și ar fi incendiat mai multe altele, este desmintită în mod categoric.

Acușiunile lansate de o foaie din Tiflis și reproduse de un ziar turc din Londra, care anunță că se va urmări exterminarea Armenilor, este respinsă în mod foarte energic de guvernul otoman.

(Răscăltirile din Macedonia.) Din Sofia se anunță:

Comisariatul otoman nu a primit nici o confirmare în privința pretinsului atac în contra orașelor Malo și Tirnovo și în privința știrii după care o bandă ar fi făcut să sară în aer casarma din Tirnovo prin mijlocul dinamitei.

Totul face să se creadă că este vorba de un mijloc de reclamă al comitetului macedonean.

Afaceri caransebeșene.

Caransebeș, 21 Aug. v.

În nr. 178 al „Dreptății” răspunde printr-o corespondență prezidentul actual al comunității de avere din Caransebeș la o corespondență apărută în numărul 162 al „Tribunei”.

Ca să se poată face o judecată temeinică asupra acestor corespondențe, ar trebui să se publice lângă olaltă.

În acest caz noi am fi dispensați de a mai dovedi, că în corespondența dlui prezident, sînt restălmăciri nepermise de bunul simț în comentarea corespondenței din „Tribunei”.

Încă în comitivă se afirmă două neadevăruri: că corespondența din „Tribuna” este plină de insulte la adresa comunității de avere, și la adresa prezidentului ei.

Noi susținem din contră, că întru cât e vorba de comunitatea de avere tocmai să insistă, ca să 'i-se susțină prestigiul neatins ear' încât pentru dl prezident, nicăiri nu se face amintire de dînsul în deosebi, ci numai de cei, „cari stau azi în fruntea comunității de avere”, dar' fără să se insulte nici acestia și numai de li-se spun unele adevăruri, cari se vede, că mai ales pe unii, 'i-au cam durut.

O restălmăcire fătîșe se face cu privire la formalitățile de votare a speselor pentru înmormîntarea generalului.

În corespondența din „Tribuna” tocmai se zice „din punct de vedere formal este așa cum se zice în corespondență (Corespondența din nr. 152 al „Dreptății”). Apoi urmează: „Întrebăm însă, oare nici-odată nu s'a făcut vre-o eroație nepreliminată, și să se fi cerut ulterior îndemnisare, de când sînt actualii domni în capul comunității de avere?”

Acestei întrebări îi face dl prezident interpretarea: „Că noi am fi erogat posturi neprelimitate în budget, corespondentul are să le dovedească, pentru-că altcum nu poate fi considerat de om onest”.

Dar' noi am întrebât ori de s'a făcut vre-o eroație nepreliminată sau nu? Dl prezident a rămas dator cu răspunsul!

De altminterlea în corespondența din „Tribuna” se zicea mai departe „Dar' chiar dacă până acum nu s'ar fi făcut această abatere dela regulă, oare nu erau motive destul de grave pentru-că să se facă acum?” pe cari cuvinte dl prezident le comentează astfel:

„Acest curaj (de a trece peste formalități) nici nu se numește civic, precum susține corespondentul, ci cu totul altcum; numele celor-ce au astfel de curaj figurează prin procesele criminale”.

Aplicarea din partea dlui prezident a cuvintelor „curaj civic” este o întortochiare ear' dacă cuprinsul interpretării date de el textului provocat ar fi întemeiat, atunci toate guvernele din statele europene, și aproape toate organele executive ale diferitelor corpora-

marele nostru bărbat, când zice, că generalul Doda tocmai prin aceea a crescut în valoarea de Român, că a ținut față greutăților situațiunii, cu alte cuvinte, că generalul ar fi fost capabil de a comite iregularități în manipulare de bani.”

Aici nu mai e comentat domnule prezident! ci este... demitatea nu ne iartă să spunem pe nime ce este.

Oare era cu puțință, ca noi, cari tocmai tindeam a înălța nimbul generalului Doda, să susținem, că el ar fi crescut în valoarea lui de Român, prin capabilitatea de a comite iregularități în manipulare de bani?

În fața unei astfel de interpretări peste voce ne aducem aminte de vestitul diplomat francez Richelieu, care zisese odinioară, că el judecă pe ori-cine la moarte pe basa „Tatălui nostru”, dacă 'i-se dă voce ca să-l aranjeze cum îi place lui”.

Deasemenea o mare restălmăcire se face cu privire la cuvintele: „Situația este grea, dar' dacă așa este, vina se revine în mare parte aceloră dintre noi, cari cu vreme și fără de vreme se viră pretutindenea, fără-că să aibă fie priceperea, fie curajul civic recerut, spre a purta un rol de conducător, „care se interpretează astfel: „La aceasta răspund, că la postul care îl ocup eu nu se cere anumită calificăție formală, ci se cere calificăție reală și morală”.

Dar' cine a înțeles sub pricepere calificăție formală ori morală? Poate cineva să aibă toate acestea și totuși să nu aibă pricepere pentru o poziție oarecare.

Auto-biografia, necerută de nimeni, ce 'și-o face dl prezident cu începere din anul 1874 până în 1892, când a ajuns prezident nu împoartă de loc.

Noi sîntem gata să-i credem toate pe cuvînt, căte ni-le înșiră întrînsa.

Vorba însă nu este de fapte, ce le-a săvîrșit dînsul în timpuri mai vechi, ci este de unele fapte, de domeniul public, săvîrșite de cei, cari stau în fruntea comunității de avere, dela ajungerea dlui prezident în faptă la cîrmă, și de acestea mai ales întrucît e ad sub punctul de vedere național.

În această ordine de idei am zis noi că n'au fie priceperea fie curajul civic recerut, cei cari stau astăzi în capul comunității de avere. Ceea-ce provocăți, și dovedim cu fapte.

a) Una dintre aceste fapte este recunoscută și de dl prezident, anume aceea cu privire la votarea lemnelor pentru expoziția din Pesta.

Oameni cari stau în fruntea unei instituțiuni românești, în stări atât de încordate precum sînt cele în cari ne aflăm noi astăzi cu Ungurii, trebuie să știe, că este a te pune în conflict cu sentimentul, cu opiniunea publică românească, când votezi fie și numai obiecte în preț de 100 fl., pentru un scop contrar intereselor noastre naționale. Ar trebui să știe, că la expoziția din 1885 din Pesta, Românii au fost prezenți străinilor ca popor semi-selbăte, și că sigur nici la 1896 nu vor fi altcum, dacă aceasta va fi încă cu puțință.

Nu e de ajuns că cel mai curat comitat românesc, comitatul Caraș-Severinului, la porunca ministrului maghiar, a trebuit să dea 2000 fl. din pungile sîrmanului nostru popor, pentru-că să se poată batjocori Românul, ci a mai trebuit ca și o instituțiune românească, de bunăvoie, să contribuie spre același scop?

Cum, noi cari sîntem apăsați și împedecați în fel și chip, atât în dezvoltarea noastră spirituală, cât și în cea materială, să luăm parte cu jertfe la o sărbătoare, menită a preamări pe Maghiari, în contul nostru al naționalităților din Ungaria?

Esta aceasta o probă de pricepere în conducere?!

Și totuși noi aducem insulte la adresa comunității de avere și a prezidentului ei?!

b) În Nr. 61 din anul cîrgetor al foi „Sîndungarn” din Lugoj, fiind vorba de îndepărtarea fostului primar al Caransebeșului, Ludovic de Szivos, se spune, că oameni dela comunitatea de avere au propus, ca să 'i-se facă o mulțumită și recunoștință, și să 'i-se ducă prin o deputație la noul său domiciliu în Pesta.

Se știe însă, că acești oameni au lucrat ca să se aleagă Szivos „cetățean de onoare al Caransebeșului” și numai după-ce nu au avut șanse să dobîndească unanimitatea voturilor, au abstat și s'au mărginit a vota propunerea, de a se boteza alea din strada principală cu numele lui Szivos; ear' în Nr. 31 al foi „Karansebescher Wochenblatt” se spune, că tot ei, cu ocasiunea plecării lui Szivos de aici, 'i-au înșoțit până la gară.

Si cine a fost Szivos? A șovinist și

Meritele cele mai mari ale lui, în calitatea de primar, sînt, după „Sîndungarn”: exo-perarea aprobării din partea ministerului de culte a zidirii unei localități moderne pentru școala de stat din Caransebeș și regularea unei școale de stat, de fete, cu 4 clase civile.

Și pentru astfel de merite se propune și se lucră din partea celor cari stau în capul comunității de avere, și a amicilor lor, ca să 'i-se voteze mulțumită și recunoștință întâiului primar maghiar ce 'l-a avut acest vechiu și reputat centru românesc?

Este aceasta pricepere de conducători?!

Doda, vrednicul și luimatul cap de pie

memorie al comunității de avere, lucra pen-

tru-ca să se înființeze un gimnasiu românesc în

Caransebeș, dar' nu s'au făcut adrese de recu-

noștință aceloră, cari stăruesc pentru sporirea

școalelor de stat, cu limbă curat maghiară,

aici într'un oraș cu o împregiurime compactă

românească.

Doda, se zice în foia din Nr. 154 a

„Dreptății”, cănd venia comisarul regesc la

adunările generale ale comunității de avere,

părea că abia îl bagă în seamă. Cu toate-că era

comisar Tabajdi, cel cunoscut în toată țeara

pentru energia sa de fer, ca să nu zicem pen-

tru brutalitatea și pornirile sale despotice.

Acum, a! alte vremi! actualii bărbați din frun-

tea comunității de avere dau bancheturi în

onoarea comisarului Iakabffy și, săraci cum

sîntem, nu se opresc, la astfel de ocasiuni,

până la șampagne.

Este pricepere aceasta, este curaj civic?!

Și apoi astfel de oameni nu se sfîșie a

se numi în publicitate elevii marelui Doda!

(Va urma).

Notă: Dintr'o altă corespondență primită dela un corespondent incidental din Timișoara, pe care nu o creștem la început, (din care cauză am cerut să vedem noi înșine zările acelea nemțești, cari vorbesc de „moderații” din Caransebeș) ne permitem acum, — când vedem că și alt corespondent al nostru le citează și că trebuie să credem la doi inși — a scoate următoarele pasaje relative la cazul cu Szivos:

„Îndemnul la scrierea mea 'mi-l dau niște corespondenți din Caransebeș, publicate în Nrii 61 și 62 ai foi „Sîndungarn” din Lugoj și Nrul 31 al foi „Karansebescher Wochenblatt”. În aceste foi jidano-maghiare guvernamentale se zice între altele: „Nun erhob sich der städtische Repräsentant Iulon Ionașiu um in wohlgeformter Rede einen kurzen Rükblick auf die vielseitige erfolgreiche Thätigkeit Ludwig v. Szivos zu werfen und den Antrag zu stellen, die städtische Repräsentanz möge ihrer Anerkennung und dem Danke der Stadt in einer besonderen Adresse Ausdruck geben. Der Antrag wurde einstimmig angenommen und über Antrag des Repräsentanten Elias Kuresku wurden der provisorische Bürgermeister Burda, der Antragsteller Ionașiu und der städtische Obornotar Iankovich mit der Redaktion der Adresse beauftragt welche dem Herrn v. Szivos an seinem neuen Wohnorte Budapest durch eine Deputation.... überreicht werden soll”.

După-ce și acest corespondent, arată pe scurt cine a fost Szivos, cum a fost resturnat un Român, pentru-că să fie el pus primar, se mai zice: „Atât Ionașiu cât și Curescu, au adus prin propuneri formale omagii aceluia, care a făcut să se înființeze aici în centrul diecesei române gr.-or. o școală civilă de fete cu 4 clase și să se zidească o casă modernă pentru școala de stat. În adevăr, de minune este, că asessorul referent în școlul școlar al consistoriului diecesan votează, ba se zice, propune să se voteze adresa de mulțumită și recunoștință aceluia, care a lăsat prin faptele lui indicate mai sus în interesele atât materiale cât și mai virtuos culturale și morale ale poporului român din loc și jur. Acum înțelegem pentru-ce tocmai acești domni erau contra stăruințelor puse în sinoadle bisericești pentru înființarea unor școale capitale și medii inferioare prin tractele protopresbiterale”. După alte mai multe amănunte, pe care le reținem, corespondentul al doilea sfîrșeste: „Să știți ori cu Maghiarii contra noastră, ori cu noi contra Maghiarilor! al treilea cas, în împregiurările în care ne aflăm, și în timpul ce-l străbătem — nu este cu puțință”.

Redacțiunea „Tribunei”.

Din „cercurile” universitare.

— Dumeriri celor nedumeriți. —

În 26 August st. n. am trimis „Tribunei” corespondența mea publicată în nrul 185 și subscrisă de „Mărior”. Și anonimul „Mărior”, atât de bine sunător, le-a căzut „drag” unor oameni, cari spîrșiniți de o ageră și rară fantasmă, au început să se „intereseze” de el, spîrșindu-și capul prin „Dreptatea”.

Am scris corespondența din chestiune și am cerut insistenț publicarea ei, pentru-că am ținut că e absolut necesar a desăvui pe un coleg, care alunecă de pe calea, pe care eu și alții credem, că trebuie să pășească tinerimea universitară.

Trebuie să spun, că din cele comunicate de colegul Vaida am scos numai un moment la iveală, care pentru toți a trebuit să fie penibil, și anume cutezanța dînsului, de a

Scurt, voiam să-l atrag atenția, că de tot greșit rolul ce dînsul îi atribuie dorște tinerimii universitare în starea noastră socială. Am scris însă puțin, că voiam ca și alții să se pronunțe în acest obiect!

Și ce am scris, cu bună intenție a scris, în interesul tinerimii, avertisându-o cu un rîu: de degenerarea acțiunii ei în *perspectivă*.

Regret deci cuvintele domnului Dr. Comșa, care, necunoscîndu-mă, îmi atribuie sentimentul urei, ceea-ce nici chiar colegul Vajda nu o poate susține.

„Mi-se impută că nu am subscris arcolul! Ei, știu bine domnii dela „Dreptatea” căte reserve trebuie să 'i impună studenții nostri când es în publicitate, și ar trebui să știe mai departe, că nu este chemarea d-lui să discute numele, persoana scriitorului, alte forme externe, — ci vederile exprimate.

Primind tinerimea cele exprimate de Vajda, după-cum „Dreptatea” în parte a cendo a făcut-o, ea s'ar face părtașă la un v. de neîncredere exprimat bărbatilor nostri politici. A trebuit deci avertisată tinerimea, indiferent a fost, că face-se în mod anonim sau cu subscrierea proprie.

Nici când nu am hesitat însă de a pune în cas de lipsă la dispoziție fecăruia numele meu.

„Deslușirea” dată de prietenul meu dl Ioan Doleanu, a putut îndeajuns se demerească pe cei interesați, că studenții sînt. Declar însă, că deslușirea a fost făcută fără ca să fie consultat, a făcut domnul Ioan Doleanu din preveșire, crezînd, poate, că dorința mea din chestia articolului, de a rămănea anonim, ar fi însemnat că eu nici-decum și nici-odată nu voi se ies la iveală pentru acel articol. Acum însă, când ved că articolul meu a dat ansă fel și fel de suspiciuni și băneli nedreptiți nu numai că nu doresc se mai rămănea anonim ci hotărît es la iveală primind fără nici teamă discuția în chestia atinsă de mine, cu Vajda-Voevod, ori alții. Neîncrederea în a tului scriitor a articlilor din „Dreptatea” (înalt, dar înseznat cu un filigram dram de nebletă a inimii și complesanță), fața de deslușirea dlui Doleanu, e foarte caracteristică pentru „bunele intenții” ce le are acel scriitor referitor la „buna înțelegere” a tinerimii la cauza ei.

Îmi impută mai departe „Dreptatea” că „mi-am permis lecții la adresa redacțiunii ei. Declar, că nici prin gând nu 'mi-a trecut, mă aventa prin corespondența mea la ac grad de „cutezanță” nefarie, ca se dau lecții actualilor dui redactori ai „Dreptății”, de că acum sînt foarte aplicat și constrins chiar a i ruga (numai atât!) ca se abstea de a ocupa în felul greșit cum au pornit, și mă preocupă, — cu lucrurile tinerimii universitare.

Ilarie Chendi — „Mărior”.

teolog abs. și student în filosofie la universitatea din Budapesta.

Adevărindu-se pe deplin — prin scrierea de mai sus a prietenului meu, dl Ilarie Chendi, — adevărul, despre cele-ce eu am afirmat în „deslușirea” publicată în „Postredacțiunea” din nr. 191 al „Tribunei”, relativă studentul „Mărior”, 'mi-s'a oferit — din înțelegere — un bun „privilegiu” să pot ilustra cu ușurință: cu cîtă nobletă trage la îndoială „Dreptatea” (sub titlul „Austro-Ungaria. Măriorul „Tribunei”), bunăcredința și adevărul cuvintelor peotilelor proprii iscălitură a unui om, care ține la cîinstea persoanei sale.

Sapientia sat!

I. Doleanu.

CORESPONDENȚA

„TRIBUNEI”.

Sibiia, 8 Septembrie n. 1895.

(Un modest apel către administrația fardurilor grănițere). Sînt trecuți 40 de ani dela desființarea regimentelor grănițerești în Ardeal și peste 20 dela a celor din Băz. După desființarea ar rămas în posesiunea fardurilor grănițere frumoașe fonduri, agonisite multă sudoare și cu mari sacrificii, în decurs de sute de ani.

Administrarea acestor fonduri a fost concretizată descendenților foștilor grănițeri, care în această privință, au fost la culmea asinuii lor, încât adevă: din această avere au împartit an de an stipendii, s'au zidit școli corăspunzătoare etc. etc.

Cum s'a făcut până acum, bine s'a făcut, dar' în timpul de față, când tinerii absolvenți, în urma împregiurărilor nefaste, care trăim, siliți sînt a părăsi patria și a agonisi codrul de pîne în fericita Români

Schimb.

Concurs.

Pentru ocuparea posturilor de contabil și de casier la înființându-l institut de economii și credit „Boesana” ca societate pe acții în Boesana-montană (Német-Bogán, Krassó-Szörénymegye) se scrie prin această concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare.

Emolumentele sunt:

1. pentru contabil:
 - a) 700 fl. în bani gata;
 - b) dreptul de tantiemă din profitul curat anual conform §-lui 45 punct c) din statutele societății.
2. pentru casier:
 - a) 400 fl. în bani gata;
 - b) dreptul la tantiemă din profitul curat anual conform §-lui 45 punct c) din statutele societății.

Dela casier se cere cautiunea recerută la institutele de bani, care se depune la cassa societății ori în bani ori în hârtii de valoare, sau și altă garanție.

Reflecții au a-și înainta recursurile împreună cu documentele prin care se dovedească, că sunt absolvenți ai vre-unei școli comerciale și că au praxa recerută în afaceri de bancă, apoi cunoștința limbilor română, maghiară și germană la adresa direcțiunii.

Se observă, că aleși numai după serviciul de probă de un an vor pute fi definitiv aleși, car' salariile numai cu începerea activității institutului se vor socoti și solvi.

Comptabilul ales e îndatorat a se îngriji înainte de începerea activității institutului de pregătirea cărților și registrelor trebuincioase la purtarea comptabilității institutului, pentru care serviciu va fi remunerat.

Boesana-montană, în 1 August v. 1895.

[2635] 1-8

DIRECȚIUNEA.

Medic veterinar din Viena,

cunoscând perfect limbile germană, română și franceză dorește să capete un loc în Transilvania. Adresa:

[2522] 4-5

M. Goldșmit, medic veterinar,
Bacău (România).

Concurs.

Devenind vacant postul de institutor la școala fabricii de sticlărie din Azuga (România) prin abdicare, se scrie concurs până în 14 Septembrie a. c. st. n.

Reflecții au de a-și prezenta concursurile lor până la termenul indicat la subscrisul.

Emolumentele sunt următoarele:

1000 lei leafă anuală, plăindu-se în fiecare lună; cuartir, lemne și luminatul gratuit. Accedentele laterale, ca privat se pot urca la 80—100 lei la lună. Sunt prospecte că leafa se va urca.

Concurenții trebuie să știe propune în limba germană.

Nicolau Lichirie,
institutor dirigent în Azuga.

De arândat.

Din 1 Ianuarie 1896 se dă în arândă pe mai mulți ani moșia răposatului Kelemen György din O-Bogat, comitatul Albe-de-jos, stătuțoare din 200 jugere pământ arător și fâneață, din care 15 jugere sunt sâmenate cu trifoiu.

Doritorii de a lua în arândă această moșie, au să se adreseze către vânduța doamna Kelemen György, locuitoare în Elisabetopol (Erzsébetváros).

Moșia aceasta este și de vândut. Condițiunile se pot afla tot la sus numita vânduță.

[2632] 1-3

Ocasie favorabilă.

Casa din strada Maria Nr. 3 și 5

împreună cu o brutărie bine căutată și complet aranjată, loc frecvent;

Casa din strada Ocnii Nr. 7,

cu boltă, se vînd ieftin din mână liberă.

Detalii la proprietarul în magazinul de haine Goldstein, strada Cismădiei Nr. 7.

[2629] 1-6

Avis.

Accionarii „DOINEL” institut de credit, societ. pe acții în Câmpeni, se provoacă prin aceasta a plăti la cassa institutului cel mult până

în 30 Septembrie a. c. st. n.

rata ultimă, 10% din suma nominală a acțiunilor subscrise sau cu alte cuvinte 5 fl. v. a. după fiecare acție.

Câmpeni, în 8 Septembrie 1895.

[2686] 1-1

Direcțiunea.

Instrucție și teorie în musică.

Instrucție teoretică în musică și instrucție temeinică la pian dă

F. A. Kauffmann,
Piata-mică Nr. 13.

Mă rog ca elevii pentru teoria musicală să se anunțe până la 20, cel mult 28 Septembrie, fiindcă această instrucție începe cu 1-a Octombrie și anunțările întârziate nu se vor mai putea considera.

[2551] 5-6

Două cărți folositoare

pentru țeranul român

au apărut tocmai și se află de vânzare în librăria Institutului Tipografic T. Liviu Albini, Sibiu, strada Macelarilor 21:

INDREPTAR PRACTIC

IN

ECONOMIA RURALĂ

compus de

cel 12 prețuri înmănușate în Cluj.

Prețul 1 fl. v. a.

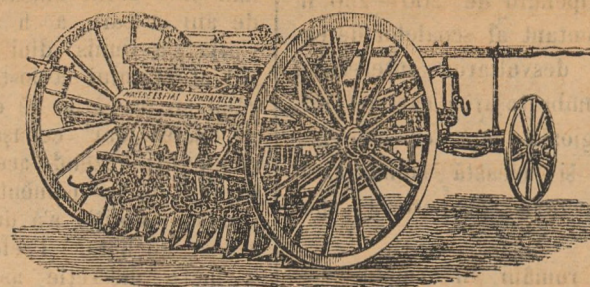
COMASĂRILE

de

Elia Dopp.

Prețul 40 cr. v. a.

Pentru porto postal câte 5 cr. mai mult.

Pentru agricultură!

Mașini curățitoare de mazărice și neghină (Triere)

Mașini de sâmenat în rinduri

Teascuri de vin și poame

Sfirmitoare de poame și struguri

Tăietoare de nutreț — Tăietoare de napi

Se află în deposit la

ANDREIU RIEGER,

Prima fabrică ardeleană de mașini agricole și turnătorie de fer.

SIBIU.

[2546] 5-12

Perderile însemnate,

pe care le-a îndurat marea fabrică de mobile de fer Godderidge Brothers and Co din Londra prin strășnicul faliment de curând al băncii din Glasgow, întru atâta a strâncinat-o, încât s'a decis să-și închidă fabrica și să desfacă total cu a patra parte din prețul fabricațiunii toate mobilele de fer nenumărate, excelente și distinse cu medalie de aur la toate expozițiile.

Ofert decii 400 paturi de fer foarte frumoase pentru oameni mari, care paturi le am în comisiunea dela casa mai sus numită (un decor netrecut pentru fiecare locuință și odaie) pentru prețul de batjocură și ne mai pomenit de numai 8 fl. pro bucată (prețul de mai înainte M. 32.50). Paturile sunt aproape asemenea ilustrațiunii. Comandele le execut și în câte o bucată, câtă vreme vor mai fi în deposit, totdeauna din exemplare excelente și ireproșabile pe lângă avansarea banilor, sau rambursă.

[2532] 3-26

Sof. Hemmer,

VIENA, IV., Schwindgasse 4, parter.

Paturile de fer, fiindcă ofer scut vecinic contra tuturor insectelor și contra murdăriei, fiind mai durabile și putându-se desface, sunt cu deosebire vara și toamna de preferit celor de lemn.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1-a Maiu 1895.

Budapesta — Predeal									
Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane
10.00	8.05	3.15	5.45	9.15	pl. Viena	sos.	3.00	1.55	1.55
8.30	2.15	6.52	9.02	11.12	Budapesta	↑	2.29	5.23	5.37
11.21	4.16	6.52	9.02	11.12	Szolnok	↑	12.05	3.46	1.19
1.38	5.48		11.33	12.48	P. Ladány	↑		2.26	11.04
3.42	7.06		4.48	2.12	Oradea mare	pl.		2.19	10.44
3.58	7.15		2.06	2.20	pl.	sos.		1.52	10.07
4.38	7.43		3.08	2.50	Mexó-Telég	↑		1.26	9.30
5.20	8.18		3.45	3.26	Rév	↑		9.10	9.50
5.43			4.06		Bratec	↑		12.47	8.82
6.32	9.07	2.52	4.58	4.17	Ciucia	↑	5.40	12.17	7.54
7.16	9.37	3.51	5.32	4.50	Huaidin	↑	4.52	6.54	7.37
8.07			6.24		Ghirbău	↑	2.55		
8.34	10.37	6.14	6.59	5.55	pl.	sos.	2.00	11.01	6.14
8.49	11.10		6.11	pl.	↑	sos.	10.45	5.45	4.48
9.06	11.32		9.08	6.27	Apahida	↑		5.18	4.21
10.12	12.50		10.40	7.27	Ghiris	↑	9.24	3.58	3.00
10.40	1.25		11.25	7.50	Cucerdea	↑	8.54	3.06	2.20
10.59	1.43		11.54		Uioara	↑		2.48	2.00
11.07	1.52		12.04		Vintul-de-sus	↑		2.40	1.51
11.31	2.18		12.34	8.17	Aid	↑	8.23	2.11	1.20
11.48	2.40		1.00	8.38	pl.	sos.	8.06	1.45	12.54
12.25			1.40	8.36	pl.	sos.	7.59	1.10	
12.52			2.17		Crăciunel	↑		12.39	2.24
1.06			2.35	9.09	Blaj	↑	7.30	12.24	2.10
1.37			3.14		Micăsasa	↑		11.48	1.88
1.52			3.34	9.42	sos.	pl.	6.56	11.29	1.18
2.13			3.49	9.44	pl.	sos.	6.54	11.14	1.01
2.32			4.11	9.59	Copșa-mică	↑	6.41	10.55	12.46
3.01			4.48	10.22	Media	↑	6.20	10.21	12.16
3.40			5.27	10.51	Elisabetopol	↑	5.58	9.42	11.39
4.08			6.10	11.12	Sighișoara	↑	5.38	9.18	11.17
5.34			7.50	12.26	Homorod	↑	4.27	7.45	10.02
6.12			8.30	12.58	Agostonfalva	↑	3.58	7.02	9.22
6.41			9.03	1.15	Apălia	↑	3.37	6.86	8.57
7.16			9.38	1.34	Feldioara	↑	3.16	5.58	8.21
8.00			10.26	2.08	pl.	sos.	2.44	5.06	7.43
			11.00		Brașov	↑	2.19	2.18	9.08
			12.26		pl.	sos.	6.00	1.42	8.28
			1.11		Timiș	↑	5.11	1.12	8.01
			8.30		Predeal	↑		8.35	3.15
Budapesta — Arad — Teiuș									
Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane
8.05	1.55	10.00	pl. Viena	sos.	7.20	1.10	6.10		
3.10	10.56	3.49	Budapesta	↑	4.14	11.19	2.53	9.30	10.58
9.10	3.55	6.52	Szolnok	↑	11.20	8.18	9.40	5.15	8.56
2.30	4.30	7.02	Arad	pl.	10.50	8.08	8.55		
3.14	5.04	7.06	Glogovaț	sos.	10.58		8.43		
3.31	5.15	7.17	Györök	↑	10.15		8.19		
3.58	5.38	7.47	Paulș	↑	10.02		8.06		
4.30	5.57	7.57	Radna-Lăpova	↑	9.49	7.28	7.58		
4.50	6.13	8.13	Conop	↑	9.19	7.22	7.22		
5.40	6.58	8.48	Bărzava	↑	9.02	7.05	7.05		
7.26	9.07	9.22	Soborșin	↑	8.20	6.54	6.28		
7.52	9.31	9.43	Zam	↑	7.45	6.48	5.46		
8.08	9.51	10.04	Gurașada	↑	7.16		5.16		
8.26		10.22	Iia	↑	7.00	6.45	5.05		
8.52	9.57	10.48	Branicica	↑	6.44		4.89		
9.06	10.08	11.00	Dera	↑	6.26	5.19	4.14	10.52	
9.52	10.57	11.43	Simeria (Piski)	↑	6.06	5.07	3.57	10.35	
10.16		12.06	Orăștie	↑	5.09	4.89	3.17	9.51	
10.40		12.30	Jibot	↑	4.44		2.54	9.27	
10.54	11.17	12.44	Vintul-de-jos	↑	4.22	2.31	9.03		
11.30	11.40	1.20	Alba-Iulia	↑	4.04	3.59	2.18	8.47	
			sos. Teiuș	pl.	3.19	3.38	1.36	8.11	8.55
Murș-Ludoș — Bistrița									
Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane
4.00	9.10	4.20	Murș-Ludoș	↑	6.46	7.21			
6.48	12.41		Tagu-Budatelic	↑	4.50	9.40			
9.59	4.55		Bistrița	↑	1.16	5.55			
Sibiu — Cismădie.									
Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane
5.30	1.36	7.40	Sibiu	↑	7.10	3.16	8.46		
6.06	2.12	8.16	Cismădie	↑	6.36	2.43	8.46		